

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ
11—20 листопада

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11 — 20 листопада 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Театр Музкомедії
11	четвер	ВИСТАВИ НЕМА	ЗАКОН ЧЕСТІ	ВИСТАВИ НЕМА
12	п'ятниця	АІДА (прем'єра)	ТЕВ'Є — МОЛОЧНИК	СІЛЬВА
13	субота	ЕСМЕРАЛЬДА	МАКАР ДІБРОВА	ПРИНЦЕСА ЦИРКУ
14	неділя	{ ЕСМЕРАЛЬДА (р) АІДА (в)	{ ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК (р) МАКАР ДІБРОВА (в)	{ НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (р) ЛЕТУЧА МИША (в)
15	понед.	ВИСТАВИ НЕМА	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	ВИСТАВИ НЕМА
16	вівторок	ВИСТАВИ НЕМА	МЕТА ЖИТТЯ	БАЯДЕРКА
17	серела	Л А К М Е	ЕГОР БУЛИЧОВ	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
18	четвер	А І Д А	ЗАКОН ЧЕСТІ	СІЛЬВА
19	п'ятниця	ТРАВІАТА	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
20	субота	ЕСМЕРАЛЬДА	МАКАР ДІБРОВА	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 25 (33)

11—20 листопада 1948 р.

ЦІННИЙ ПОЧИН

Велика Жовтнева соціалістична революція відкрила трудящим найширший доступ до всіх скарбів науки і мистецтва.

Тільки радянські театри, що стоять на небаченій ще ніколи раніше ідейно-політичній височині, мають справді народну аудиторію. Такої аудиторії не має і ніколи не може мати занепадницьке і отруйне своєю реакційною спрямованістю буржуазне театральне мистецтво.

Театри нашої соціалістичної Батьківщини мають величезне виховне значення і користуються широкою любов'ю всього народу.

В цьому відношенні не становлять винятку в нашій країні і театри опери та балету. Проте відвідування і сприймання вистав у цих театрах вимагає від слухачів і глядачів певної підготовки. Адже, за класичним визначенням А. О. Жданова, „опера є вищою, синтетичною формою мистецтва, яка сполучає в собі досягнення всіх основних видів музичного і вокального мистецтва“.

Тому перед керівниками оперних театрів стоїть завдання не тільки зробити кожний спектакль таким, щоб він задовольняв високі ідейні і естетичні запити радянських слухачів, але й широко популяризувати оперне та балетне мистецтво.

Харківський академічний театр опери та балету ім. Лисенка виявив в цьому цінну ініціативу. Він розробив тематичний цикл популярних лекцій-вистав, які мають ознайомити широкі кола слухачів і глядачів з оперним та балетним мистецтвом, допомогти їм слухати і дивитися оперні та балетні вистави театру.

Тематика оголошених лекцій-вистав охоплює творчість Глинки, Даргомижського, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова, Чайковського, а також творчість найвидатніших радянських композиторів. Західно-європейська оперна класика представлена композиторами Верді, Бізе та інш.

На лекціях-виставах слухачі і глядачі ознайомляться також з основними елементами класичного і народного танцювального мистецтва.

Вітаючи цей багатообіцяючий почин театру опери та балету, слід, проте, побажати, щоб його цікава і корисна робота з глядачами і слухачами не обмежувалася тільки стінами театру, а була перенесена і в палаци культури та клуби найбільших заводів і учбових закладів нашого міста. Тематичні лекції-вистави сприяли б залученню до театру нових сотень тисяч відвідувачів.

Роботу з глядачем в найрізноманітніших формах повинні систематично провадити всі театри. На жаль, доводиться констатувати, що в цьому сезоні театри ще її й не розпочали як слід. Тільки театр ім. Шевченка провів не так давно конференцію глядачів і ознайомив їх з своїми найближчими планами. Інші театри не зробили навіть цього.

Найтісніший зв'язок з глядачами — надійна запорука успішної творчої діяльності кожного мистецького колективу. Масовій роботі театрів з глядачем треба надати більшовицького розмаху.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

12, 14, 18 листопада

ПРЕМ'ЄРА

Дж. Верді

„А І Д А“

Опера на 4 дії, 7 картин

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художнє оформлення І. Назарова.

Постава танців засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Асистенти постановника — Г. Давидов, А. Іванов.

Ведуть виставу — С. Петров, А. Базилевич.

Опера „Аїда“ належить до кращих творів італійського композитора Джузеппе Верді. Написана вона в 1871 році на замовлення єгипетського хедива до відкриття оперного театру в Каїрі і з того часу не сходить зі сцени всіх оперних театрів світу, користуючись скрізь незмінним успіхом.

В основі лібретто опери „Аїда“ лежить легенда, накреслена ієрогліфами на одній з старовинних єгипетських гробниць.

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс, знаючи про кохання Аїди до Радамеса, радіє.

Радамес відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — Е. Рекало, В. Холмін. Аїда — В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Амнеріс — Т. Барбітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Амонасро — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Рамфіс — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин, П. Скоробагатко. Цар — М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков. Гонець — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.

13, 14 (ранок), 20 листопада

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — П. Баленко.

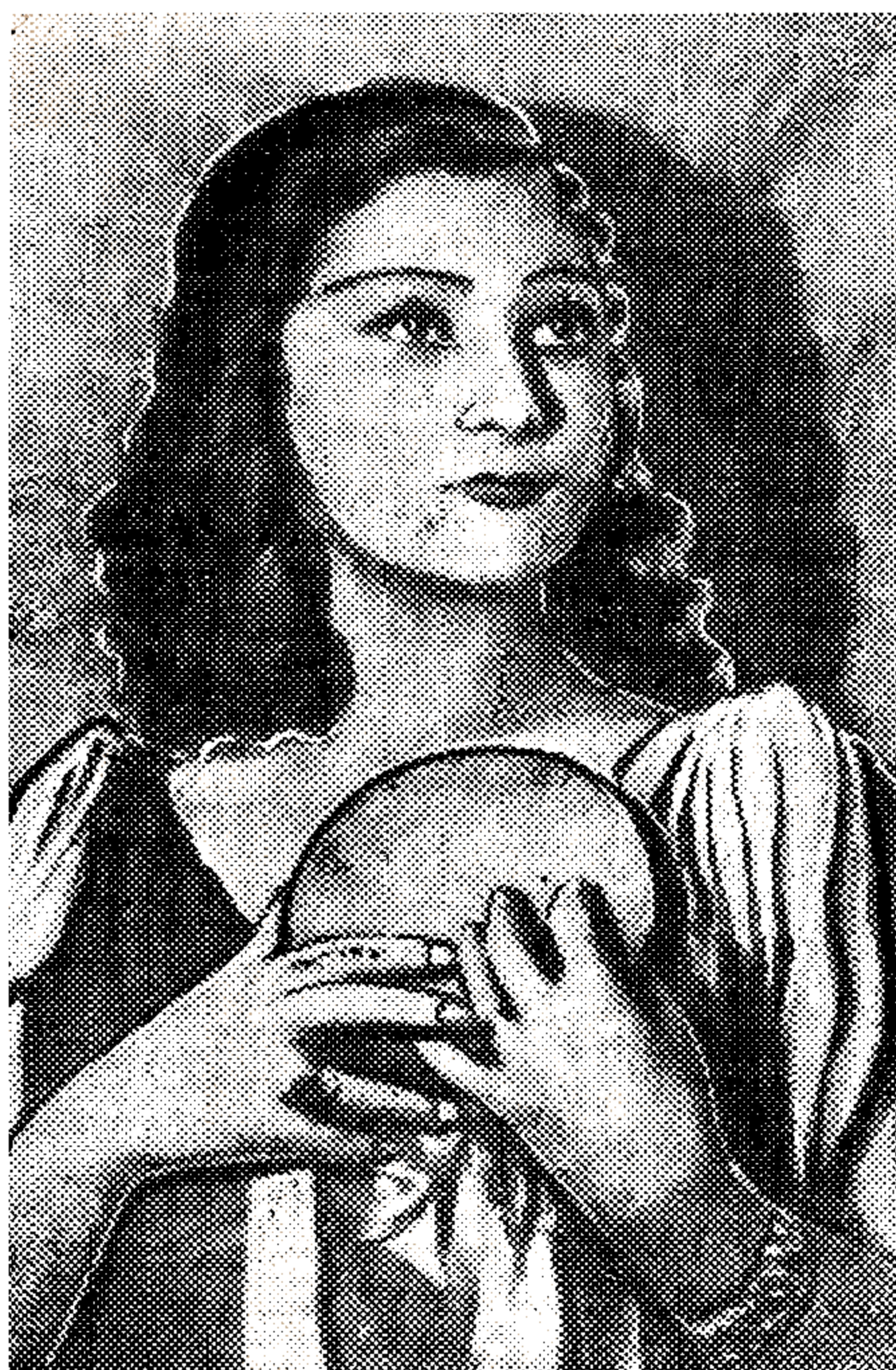
Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — І. Назаров.

Асистент балетмейстера-постановника О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в Парижі в кінці XV століття.

Артистка О. Ширай в ролі циганки
Есмеральди (Балет „Есмеральда“).

Фото Й. Куперштейна.

1-а картина. Паризький збір богоматері. Архідіакон Собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяття суворого аскетичного життя. Убог горбань Квазімодо, дзвонар Собора і одданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка

випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько Собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантию і корону.

Засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко в ролі
Феба де-Шатопер (Балет „Есмеральда“).

Фото Й. Куперштейна.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злосчастного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичи виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань кидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заповідану їй образу, подає йому напиться і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної

танцюристкі. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед Собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — Я. Додін, засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко, П. Плавник. Клод Фролло, архідіакон Собора Паризької богоматері — А. Горохов, І. Трахтенберг. Квасимодо, дзвонар Собора — О. Люлін, А. Саркіс'янець. П'єр Гренгуар, студент, поет — О. Галкін, П. Плавник. Флер де Ліс, наречена Феба — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — Є. Порибаєва, В. Савченко. Клопен Труйльфу, «король» бродяг — М. Алейніков, Г. Водовозов, Галкін, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці — І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер; на віолончелі — Б. Ескін, Е. Хоміцер; на арфі — А. Гельрот.

17 листопада

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент — П. Баленко.

Постава режисера С. Однопозова.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — О. Галкін.

Режисер-асистент — Г. Давидов

Концертмейстери: В. Фіалковська, В. Горницька.

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В зарослях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал — символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходитьсся.

Артистка Е. Лейтес в ролі жриці Маліки (Опера „Лакме“).

Фото Й. Куперштейна.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розгля-

дати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чийсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілювався зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з браминами. Геральд заховається. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поразує кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу; М. Раїк. Нілаканта, верховний брамін—В. Будневич, заслуж. арт. УРСР; Ф. Курочкин, Д. Дісар. Маліка, жриця—Е. Лейтес, Т. Барбітова. Хаджі, брамін—А. Нікітін, В. Хворост. Елен, дочка англійського губернатора в Індії—О. Виноградова, заслуж. арт. УРСР; В. Павленко. Роза, її сестра—Л. Колодуб, О. Носенко. Бетсон, гувернантка Елен—А. Мейер, Е. Івіна. Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Фредерік, англійський офіцер—Н. Григор'єв, Г. Коваль.

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

19 листопада

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад М. Рильського.

Диригент—П. Баленко.

Постава А. Геращенко.

Художник—Н. Соболев.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшись, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлючений великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—Ю. Лозінська, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Альфред Жермон—В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Савалов. Жорж Жермон—М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут, заслужений артист УРСР. Флора Бєрвуа—Є. Носенко, Є. Івіна. Аніна, покоївка—В. Павленко, Л. Колодуб. Гастон де-Летор'єр—П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. Барон Дюфоль—Г. Коваль, В. Малков. Маркіз д'Обіньї—І. Вільчур. Доктор Гренвіль—М. Державін, Б. Малков. Йосип, слуга—В. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, Ф. Хоміцер; гобой—Д. Риков, І. Морштейн; кларнет—Г. Риков, Н. Архирей.

Виставу веде А. Базилевич.

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

11, 18 листопада

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ“

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів Л. Кіншиної та В. Воронова.

Художнє оформлення—С. Йоффе.

Музичне оформлення з творів С. Рахманінова.

Художнє керівництво постановою—лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Диригент—М. Каневський.

Концертмейстер—Е. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини—М. Коробчанська. Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—В. Коробков. Добротворський Олексій Олексійович, про-

фесор-біохімік—Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург—С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік—Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Ю. Фоміна. Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—Ю. Тітов. Курчатова, заступник міністра охорони здоров'я—В. Мізінченко. Грушницький Петро Степанович—вице-президент Академії Медичних Наук—М. Волошин. Голова Урядової Комісії—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі—О. Романенко. Писаревський, академік—А. Макаренко. Лідія Михайлівна, секретар Добротворського—О. Слензак. Вуд, розвідник—С. Верхацький. Уїлбі, співробітник посольства—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—В. Стеценко. Паша, хатня робітниця—Г. Бабіївна, С. Лор. Митько, хлопчик—А. Калішевська. Пушкова, машиністка інституту—І. Стещенко. Секретар суду—М. Кірін

12 листопада

Шолом-Алейхем.

Інсценізація І. Добрушина та Н. Ойслемдера. Переклад Є. Рейцина

ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Художник—засл. діяч мистецтв РРФСР О. Тишлер.

Композитор—нар. арт. РРФСР Л. Пульвер.

Консультант постанови—нар. арт. СРСР С. Міхоелс.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Цейтл — Т. Миргород, Ю. Фоміна. Годл — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Хава — Н. Герасімова. Бейла — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик — І. Гавришко. Лейзер Волф — О. Немзер. Сват Фроім — М. Савченко. Педоцур — С. Верхацький. Лакей Педоцура — А. Шутенко. Жандарм — М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

13, 14, 20 листопада

О. Корнійчук

ПРЕМ'ЄРА

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. М. Крушельницького.

Режисер — засл. арт. УРСР Р. Черкашин

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музична композиція М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андрійовна, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Д. Миргород. Ольга, їх дочка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; О. Валуєва. Артем, їх син — В. Стешенко, В. Коробков. Павло Кругляк, чоловік Ольги — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР

та УзРСР. Кіндрат Тополя — Г. Тітов. Ганя, його дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; А. Калішевська. Гаврило Братченко — Е. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; Г. Снегірьов. Трохим Голуб — В. Мізіненко, В. Бережний. Галя Іванчук — М. Коржова, Р. Кіріна. Марта Степова — Ю. Фоміна, З. Біляєва. Хмара — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; М. Кірін. Орлов — М. Волошин, М. Савченко. Зінченко — С. Верхацький, Г. Сичук. Марія Смерека — Н. Лихо. Пилип Семененко — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР, О. Немзер. Стеша — Я. Косаківна, Т. Давидова.

15 листопада

Лауреат Сталінської премії К. Ісаєв та О. Галич.

Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера М. Ошеровського. Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музика композитора М. Каневського.

Концертмейстер — М. Константинівська.

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — І. Костюченко. Іван Іванович Кирпичников, директор Старо-Кримської філармонії — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; Г. Сичук. Дуня Бабуріна — О. Валуєва, В. Власовська. Андрій Миколайович Гришко — Є. Бонда-

ренко, лауреат Сталінської премії. Люба Попова — Г. Гончарова, О. Тимофієнко. Мати Люби Попової — І. Стешенко. Г. Бабіївна. Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — Н. Лихо. Дежурна на тринадцятому поверсі — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Людина в картатому пальто — О. Свистунов, О. Подорожній. Адміністратор готелю — М. Савченко. Людина з бородою — Г. Снегірьов. Узбек — В. Бережний. Моряк — В. Бондаренко. Міліціонер — М. Микитенко. Командировочні — М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.

Виставу веде Р. Хмара.

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

16 листопада

Бр. Тур.

Переклад Ів. Снегірьова.

МЕТА ЖИТТЯ

(Софія Ковалевська)

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР Л. Дубовика.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музичне оформлення з творів композиторів: Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова в перекладенні для двох роялів композитора М. Канєвського.

Партії роялів виконують концертмейстери: Є. Пліщенко та М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Є. Петрова, нар. арт. УРСР. Ковалевський — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік — О. Романенко, М. Волошин. Юрій Ардатов — С. Кошачевський, В. Коробков. Ганна, сестра Ковалевської —

Н. Герасімова. Професор Шведліц — М. Покотило, заслужен. арт. УРСР; А. Макаренко. Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — Я. Косаківна, О. Тимофієнко, А. Калішевська. Пігалкін, банщик — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство — В. Мізіненко, О. Подорожній. Його секретар — О. Свистунов. Судовий пристав — Г. Сичук, А. Шутенко. Прасковія Лукінішна — Т. Миргород, Б. Табориська. Дівчина з Омську — М. Коржова. Академіки — М. Савченко, В. Бондаренко.

Виставу веде Д. Бабенко.

17 листопада

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

Сцени на 3 дії

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення — Д. Власюка.

Концертмейстер — К. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошерівський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Єлісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій —

С. Кошачевський. Павлин, піп—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар—М. Савченко, А. Макаренко. Трубач—М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка—С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений—О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка—С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії—Я. Косаківна, Р. Кіріна. Яків Лаптев, хрещений Буличова—Ю. Тітов. Донат, лісник—М. Кірін, О. Романенко.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

14 (ранок), 19 листопада

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК“

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР М. Покотила.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Концертмейстери—Е. Пліщенко, М. Константинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в постанові Е. Рабінович.

Диригент — зав. муз. частиною, композитор М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Присінька, їхня дочка—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; О. Валуєва. Скворцов, капітан — С. Кошачевський, І. Костюченко. Шельменко, його денщик—

Лауреат Сталінської премії арт. Є. Бондаренко в ролі поміщика Шпака („Шельменко-денщик“).

Фото М. Савченка.

М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна, його дружина — І. Стешенко, Ю. Фоміна. Евжені, їх дочка — Н. Герасімова, А. Калішевська. Лопуцьковський, жених, поміщик — М. Савченко. Мотря, покоївка Шпаків—Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна. Поміщик — М. Микитенко, В. Лавров. Його дружина — О. Тимофієнко. Гусар — Г. Снегірьов. Його дама—Р. Кіріна.

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара. Дія відбувається на Україні року 1835.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

12, 18 листопада

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — Толмачов, Михайлов. Переклад
М. Талалаєвського.

Режисер — Н. Попова.

Диригенти — С. Солящанський, засл.
арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник — Н. Барова.

Балетмейстер — Л. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — Р. Уманська, засл. арт. УзРСР;
К. Великосельська. Стасі — Н. Аннікова,
Юліана — А. Алмазова, Н. Попова.
Едвін — Л. Уманець. Бонні — Д. Пономаренко,
засл. арт. УзРСР, К. Райданов.
Феррі — Д. Волков, І. Білошенко. Волянюк —
О. Івашутич, нар. арт. УзРСР;
О. Райданов. Ронс — В. Андреев, Г. Баскаков.
Генерал — А. Мармур. Лакей —
С. Бондаренко.

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Ліснівська, Р. Никитина,
А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький,
А. Венгеров, В. Семенов

Виставу ведуть пом. реж. Н. Арбо, Н. Боровкова.

13 листопада

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст І. Рубінштейна. Переклад В. Сокола.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Солящанський.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Танці в постанові балетмейстера Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. Великосельська,
Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель —
Н. Аннікова, З. Мізіненко. Містер Ікс —
Д. Волков, Л. Уманець, Г. Охрименко, К. Передерніков.
Гоні Шлюмбергер — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР;
К. Райданов. Маркіз — І. Білошенко, О. Райданов.
Мішель — А. Аркін. Корбо — Н. Гавриленко.
Ренар — В. Андреев. Пелікан — Микола Іванов,
О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер —
А. Алмазова, Л. Романенко. Пінелі, директор цирку —
С. Грицюк. Пікало — Т. Безяєва. Барон —
С. Бондаренко. Гість — А. Мармур.

БАЛЕТ:

«Пантера» — В. Ліснівська, Л. Кабанець,
Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.

«Китайський» — А. Лашкевич, Л. Лебеденко,
А. Мелехов, В. Піатрович.

14 листопада

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст Ердмана і Вольпіна. Переклад Шипова.

Постава художнього керівника театру М. Авах.

Диригенти — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художнє оформлення — С. Йоффе.

Танці в постанові балетмейстера Л. Леонідова.

Режисер — Н. Попова.

Режисер-лаборант — Н. Боровкова.

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — Д. Волков, Г. Охріменко. Розалінда — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УРСР. Адель — Н. Аннікова, А. Лундишева. Альфред — А. Федосов. Фальк — А. Аркін, К. Райданов. Блінд — І. Белашенко, М. Мармур. Орловський — К. Передерніков. Амедей — О. Івашутич, нар. арт. УРСР. Амелія — Н. Попова, Л. Романенко. Лотта — З. Мізінченко. Франк — О. Райданов. Черговий — Микола Іванов, Л. Пономаренко, засл. арт. УРСР. Помічник — Е. Грицюк, В. Андреев. Лісничий — С. Бондаренко, М. Гавриленко. Невідомий — В. Андреев. Молодий чоловік — А. Зуб. Кравчиха — М. Вербицька.

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Ліснівська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо та Н. Боровкова.

16 листопада

Текст К. Грекова.

Музика Е. Кальмана.

Переклад М. Талалаєвського.

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УРСР О. Івашутича.

Диригенти: засл. арт. УРСР С. Солящанський, М. Хайкін.

Танці в постанові гол. балетмейстера Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета — К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УРСР. Маріетта — С. Меркова, Н. Попова, Л. Романенко. Раджамі — Д. Волков, Л. Уманец, Г. Охріменко. Наполеон — Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР; К. Райданов. Луї Філіп — Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УРСР; О. Райданов. Паркер — В. Андреев, Дева — О. Ткаченко. Директор — Є. Грицюк. Ад'ютант — Г. Рибалкін. Капельдинер — С. Бондаренко. Пимпринет — О. Баскаков.

БАЛЕТ:

Східня казка — О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Ліснівська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Піатрович, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу Н. Арбо.

14 (ранок), 17, 19, 20 листопада

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

М. Блантер і Б. Александрова.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ“

Музкомедія на 3 дії

Текст В. Тіпота і В. Квасніцького.

Переклад Г. Плоткіна.

Постава головного режисера театру І. Радомиського.

Диригент — М. Хайкін.

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Ігор Новіков—Л. Уманец, О. Федосов, А. Зуб. Ася Тройніна—К. Великосельська, А. Лундишова. Сіма Вакуленко—Н. Аннікова, З. Мізіненко. Таня—М. Вербіцька, О. Байдак. Федір Григорович Савчук—Д. Волков, К. Передерніков. Марія Петрівна—А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко. Єльцов—А. Мармур, О. Райданов. Мальцев—засл. арт. УзРСР Д. Пономаренко, К. Райданов. Пономарьов—А. Аркін, І. Білощенко. Бірченко—В. Андреев, С. Грицюк. Костя—Г. Рибалкін. Федорчук—М. Гавриленко. Беліков—С. Бондаренко. Лейтенант—О. Баскаков. Комендант—М. Коваль, О. Ткаченко.

В балеті беруть участь: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісовська, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Артистка Л. Міцнер в ролі Зоріки і арт. Г. Охрименко в ролі Сандора („Зоріка“).
Фото Й. Куперштейна.

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК.
Видає Харківська філія „Українського театального товариства“

БЦ 14864. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 849. Тираж 1500

ХАРКІВСЬКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ ТЕАТР
МУЗКОМЕДІЇ

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Ж. ОФФЕНБАХ

БОНДІ

РОЗБІЙНИКИ

Оперета на 3 дії.

Постава художнього керівника театру М. Аваха
Диригент засл. арт. УРСР С. Солящанський
Художнє оформлення Н. Соболя
Танці в постанові балетмейстера В. Нікітіна
Режисер вистави Микола Іванов.

ХАРКІВСЬКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ ТЕАТР
МУЗКОМЕДІЇ

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Музика й текст нар. артиста СРСР
орденоносця Узеір Гаджибекова

АРШИН - МАЛ - АЛАН

Оперета на 3 дії.

Постава режисера О. Івашутича нар. арт. УзРСР

Диригент засл. арт. УРСР С. Солящанський

Художнє оформлення С. Йоффе

Танці в постанові балетмейстера В. Нікітіна

**Харківський державний ордена Леніна
академічний український драматичний
театр ім. Т. Г. Шевченка**

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА

ФРІДРІХ ШІЛЛЕР

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Постава режисера О. ГЛАГОЛІНА.

Художнє оформлення С. ЙОФФЕ.

**Музика засл. діяча мистецтв УРСР ком-
позитора Ю. МЕЙТУСА.**

Ціна 2 крб.

**Харьковский Государственный Русский
Драматический театр**

Открытие зимнего сезона

М. ГОРЬКИЙ

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР А. КРАМОВА.

Режисер—засл. арт. УССР И. ЛЮБИЧ.

Художник—Б. ЧЕРНЫШЕВ.

Музыка—А. ШАЦ.